

Ἰδιοκτῆτης καὶ Ἀρχισυντάκτης ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

ΑΡΙΘ 260 — ΤΟΜ Ε

ΑΘΗΝΑΙ, Κυριακὴ 3 Μαΐου 1892

ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΟΥ «ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ»

Οἱ νέοι συνδρομηταὶ τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» οἱ γενόμενοι ἀπὸ τὴν 20 Ἀπριλίου παρόντος ἔτους λαμβάνουσι δωρεὰν δεδεμένον τὸν «Βρεττανικὸν Ἀστέρα» τῶν ἑξ μηνῶν δηλ. ἀπὸ τῆς ἐνάρξεώς του 20 Ὀκτωβρίου 1891 μέχρι 20 Ἀπριλίου 1892, ἐπίσης καὶ τοὺς πέντε τόμους τῶν «Νόθων Τέκνων», θέλουσι δὲ λάβει δωρεὰν καὶ τοὺς ἐπιλοίπους τέσσαρας τόμους τῶν Νόθων Τέκνων, ὅταν δημοσιευθῶσι.

Ἡ συνδρομὴ προπληρωτέα δι' ἐπιταγῆς πρὸς τὸν κ. Στέφανον Ξένον δραχμᾶς διὰ τὸ ἐσωτερικόν, τριάκοντα πλέον τῶν ταχυδρομικῶν τριῶν καὶ ἡμισυ δραχμῶν, διὰ τὸ ἐξωτερικόν δραχ. 45 χρυσᾶς πλέον τῶν ταχυδρομικῶν δραχ. χρυσᾶς 5. Ἡ συνδρομὴ τῶν νέων συνδρομητῶν ἄρχεται ἀπ' ἡς ἡμέρας πληρῶσιν τὴν συνδρομὴν των διαρκεῖ δὲ δώδεκα μῆνας.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἑτησίαι δρ. 30 ἑξαμ. δρ. 15
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ δρ. χρ. 45 δρ. χρ. 26

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου 25 Ἀπριλίου μέχρι τῆς 3ης Μαΐου ὁ ὑποψήφιος βουλευτὴς κ. Στέφανος Ξένος, δέχεται ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Βρεττανικοῦ Ἀστέρος τοὺς κ. κ. ψηφοφόρους.

Ὅδος Προαστείου ἀριθ. 8.

Ο ΗΓΕΜΩΝ ΛΑΟΣ ΚΑΙ ΕΓΩ

Λαεὶ τῆς πρωτευούσης καὶ τῆς Ἀττικῆς.

Σοὶ ἀπέδειξα διὰ ψηλαφιστῶν γεγονότων ὅτι ὁ μόνος τρόπος δι' οὗ ἡ Ἑλλάς δύναται νὰ κα-

τακρατήσῃ τὴν παρούσαν ὀλεθρίαν πορείαν τῆς εἶνε νὰ προβῇ εἰς τὴν πραγματοποιήσιν παραγωγῶν ἔργων, ὡς τῶν ἐπιλοιπίων ἐθνῶν τῆς Εὐρώπης καὶ εἰ αὐτῶν εἰσέλθῃ ἐν τῷ κύκλῳ τῆς βιομηχανίας των, οὕτω δὲ φέρῃ χρυσὸν ἀντὶ νὰ ἐξάγῃ τὸν χρυσὸν ἐκ ταύτης. Ἐν ἄλλοις λόγοις νὰ σχηματισθῇ βιομηχανικὸν ἐμπόριον ἐξαγωγῆς, τὸ ὁποῖον εἶνε τὸ πρῶτον δείγμα τῆς εὐημερίας καὶ προόδου ἐνός ἔθνους καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι ἄδηποτε εἶνε αἱ οικονομικαὶ του δυσχέρειαι ἐνεκὸν ἄλλων αἰτιῶν, διὰ τοῦτου πάντοτε διασώζεται καὶ ἡ θέσις του ἀνορθοῦται.

Ἐπάρχουσι ἐκτὸς τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων, τοῦ μονοπωλίου τῆς σταρίδος, τῆς σιδηροβιομηχανίας, τὰ ὁποῖα σοὶ ὑπέδειξα καὶ ἄλλοι σπουδαῖοι φυσικοὶ πόροι τῆς πατρίδος σου, οἵτινες μέχρι τοῦ νῦν εἶνε κλειστοὶ ἢ ἀγνωστοὶ, τοὺς ὁποίους μὴ προσθάνων νὰ σοὶ ἀναπτύξω σήμερον, ἡμέραν τῆς ἀναβάσεως ἐπὶ τοῦ θρόνου σου Ἡγεμῶν Λαεὶ, ἐγκαταλείπω δι' ἄλλοτε.

Λαεὶ τῆς πρωτευούσης καὶ τῆς Ἀττικῆς.

Εἶπον Ἡγεμῶν Λαεὶ, διότι τὸ ἑλληνικὸν σύνταγμα ἀπεράσιζε νὰ θέτῃ εἰς χεῖρας σου κάθε τέσσαρα ἔτη διὰ μίαν μόνην ἡμέραν ὡς σήμερον τὰς ἐλευθερίας τῆς χώρας, τὴν ἀρετὴν αὐτῆς, τὴν τιμὴν τῆς, τὴν ὑπόληψίν τῆς, τοὺς ἐξοχωτέρους πολίτας τῆς, τὴν τύχην τῆς καὶ σὲ κάμνη ἡγεμόνα, βασιλέα, αὐτοκράτορα διὰ μίαν μόνην ἡμέραν λέγω ὡς τὴν σήμερον, ὅπως σὲ δοκιμάσῃ ἐάν ἐπροόδευσες, ἐάν εἶσαι ἄξιος τῆς ὑψηλῆς αὐτῆς θέσεως καὶ τιμῆς, ἐάν εἶσαι δούλος ἢ ἐλεύθερος, πατριώτης ἢ ἰσκαριώτης, πούρος χριστιανὸς ἢ ὑπακριτής καὶ φαρισαῖος,

πῶλῶν τὴν συνειδήσιν σου καὶ τὴν ψυχὴν σου διὰ τὰ τριάκοντα ἀργύρια, διὰ ρουσφέτια ἢ μηδαμινὰ συμφέροντα, ὅπως σὲ δοκιμάσῃ ἐάν εἶσαι εὐφυῆς καὶ πνευματώδης ἢ εὐαπάτητος, βλάξ καὶ πεπλανημένος, ἢ γνωριστῆς τῶν συμφερόντων σου, ἐάν προτιμᾷς τὴν πατρίδα σου ἢ τὰ εἰδῶλα, ἐάν πονῆς τοὺς δούλους ἀδελφοὺς σου Κρήτας, Μακεδόνας, Θρακᾶς, Ἡπειρώτας οἵτινες ἔχυσαν τὸ αἷμα των καὶ ἀπώλεσαν τὰ κτήματα καὶ περιουσίας των πρὸς χάριν σου ὅπως σὲ κάμουν ἐλεύθερον, ὅπως σὲ ἀποσπάσουν ἀπὸ τὸ γιαταγάνι τῶν Γενιτζάρων καὶ Γιουρούκιδων Ζεμπέκιδων καὶ Ζορμπαδῶν, οἵτινες εἶχον πάντοτε τὴν κόψιν τοῦ γιαταγανίου ἐπὶ τοῦ τραχήλου σου, ὅπως ὡς δούλος δούλων τοὺς δουλεύεις, ὅπως σὲ ἀποσπάσουν καὶ σὲ ἀνεβάσουν ἐπὶ τοῦ σημερινοῦ θρόνου σου ὦ Ἡγεμῶν Λαεὶ, εἰς τοὺς πρόποδας οὐτινος ἡμεῖς τώρα οἱ ταπεινοὶ ὑποψήφιοι συσσωρευόμεθα διὰ νὰ ἐκλέξῃς τοὺς ἀντιπροσώπους σου εἰς τε τὰς ἐσωτερικὰς καὶ ἐξωτερικὰς ὑποθέσεις σου.

Λαεὶ τῆς πρωτευούσης καὶ τῆς Ἀττικῆς, Ἡγεμῶν Λαεὶ.

Ἴδου ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ δούλοι σου οἱ ὑποψήφιοι βουλευταὶ εἰς τοὺς πόδας τοῦ θρόνου σου, ὑψηλοτέρου ἐκείνου τοῦ βασιλέως μας. Θεώρησέ μας καλῶς, λαεὶ ἡγεμῶν, θεώρησον μας πρὶν ποιήσῃς τὴν ἐκλογὴν σου.

Ἐδῶ οὗτοι σὲ κολακεύουν, ἐδῶ ἄλλοι γλύφουν χαμερπῶς τοὺς πόδας σου καὶ σὲ παρακαλοῦν, ἐδῶ ἄλλοι μὲ χρυσοῦς λόγους καὶ ὑποσχέσεις μπιρλιαντένιας ζητοῦν νὰ σὲ ἐξαπατήσουν, νὰ σὲ πλανήσουν ὡς ἄλλη γυνὴ τοῦ ἐνυπνίου τοῦ Λουκιανοῦ.

κῆς αἰμορραγίας καὶ ὅτι συγχρόνως ἀπέβαλε τὸ ἔμβρυον.

Ἐννοητέον ὅτι ὁ ἐλευθερωτὴς τῶν χριστιανῶν τῆς Τουρκίας ὄφειλε νὰ ποιῆσῃ διὰ τὸ ἐπίλοιπον τῆς νυκτὸς τὴν νοσοκόμον. Ἐναγκάσθη νὰ διέλθῃ τὸ μέγιστον μέρος περιθάλπων τὴν συχνὰ ἐπιπίπτουσαν εἰς λιποθυμίας μακρὰς τρίβων καὶ ἐραπτόμενος πρόςκαταύνασιν τῶνφρικτῶν νυγμῶν τὰ μέλη της καὶ προσπαθὼν νὰ κρατήσῃ κλειστάς τὰς δύο σιαγόνας της ἀτινὲς ἠνοιγοκλείοντο χασμοειδῶς μέχρι τῶν ὠτωνῆς ἀκρατήτων καὶ διαδοχικῶν ὑστερικῶν σκορδινωμένην. Ἐπροτίμα τὸ νῦν νὰ συγκροτήσῃ δέκα μάχας μετὰ τῶν τούρκων ἐν τῷ πεδίῳ τῆς Θεσσαλίας ἢ νὰ διέλθῃ ἑτέραν ὁμοίαν νύκτα.

Ὁ ἀληθὴς ὕπνος δὲν ἦλθεν ἢ μετὰ τὴν πέμπτην ὥραν τῆς πρωίας, διὸ ἐκ οὐ μὴ θ ἦσαν μέχρι τῆς δευτέρας ὥρας τῆς μεταμεσημβρίας τὴν ἐπαύριον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ'.

Ὁ Υἱὸς τῆς ἀπωλείας.

Ἡ κ. Χάουερδ ἀπέπεμψε τοὺς ὑπνρέτας ἐν τῇ κλίνῃ τὴν δεκάτην καθ' ἣν ἐνεφανίσθη καὶ ὁ Ἄλφρετ. Οὗτος ἀφοῦ εἰς μάτην ἐπερίμενε μετὰ βασιάνων ἀνυπομονησίας τὴν Ἄννην Τέτλην διὰ μίαν κατὰ συνέχειανδρανῶπως τὴν παρρησίαν πρὸς τὴνΜυλέδην του μετέβη εἰς τὴν κατοικίαν της. Ἡ οἰκοκυρὰ εἶπεν ὅτι δὲν εἰσῆλθεν ἐκεῖ ἀφ' ἧς ὥρας ἐξῆλθεν.

Ὡς παράφρων περιεπάτει ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ οἴκου συνδιαλεγόμενος μετ' αὐτῆς, συχνὰ πηγαίων μέχρι τῆς κύλης τῆς ἐπαύλευς καὶ ἐρωτῶν τὸν κηπουρὸν ἂν ἐνεφανίσθη ἡ Ἄννη Τέτλην.

Ὁ φόβος τῆς ὅτι τὸν ἐγκατέλειψε διὰ παντὸς εἰσῆλθεν ἐν τῇ καρδίᾳ του. Ὁ ἔρωσ του ἐξερίπισθη ὑπὸ τῆς ἀπελπισίας. Τὴν ἠρᾶτο τυφλῶς διότι ἦτο ἐξοχὸν κάλλος καὶ εὔρισκε ταύτην γυναῖκα κατὰ τὴν ἀνατροπὴν, τὰς γνώσεις καὶ τὴν συμπεριφορὰν ὑπερέραν τῆς σφαίρας του. Ἀπεφάσισε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν θεοῖν του καὶ δρᾶμῃ πρὸς ἀναζήτησίν της. Ἡ κ. Χάουερδ ἡ γυνωσκουσα τὴν ἀποστολὴν τῆς νέας ἐκείνης ἀμα ἤκουσε παρὰ τοῦ στόματός του τὴν διήγησιν ἐν τῇ ἀνοσίᾳ της εἶπεν.

— Ἄλφρετ λησμόνησέ την ... δὲν ἦτο διὰ τοὺς ὀδόντας σου τὸ ζαχαρωτὸν ἐκεῖνο, καίμενε μπουφο δὲν ἐκατάλαβες πῶς σ' ἐνέπεξε καὶ εἶχες νὰ κάμης μὲ μίαν Μιλέδην ἣτις ἄλλον ἐκυνηγοῦσε ... καλὴν νύκτα ... πῆγαινε νὰ ἡσυχάσῃς καὶ περιποιηθῆς τοὺς ἵππους οἵτινες ἔχουν ἀνάγκην τροφῆς, ἀκούεις τὸ ἐπαναλέγω λησμόνησέ την .. νὰ πῆς πῶς ἦτο ἓνα γλυκὺ ὄνειρον.

Ὁ δυστυχὴς ἱπποκόμος ἐν τῇ δυσφορήτῳ δυστυχίᾳ τοῦ ἤκουεν ἀλλόκοτον παραμυθίαν. Ἡ κ. Χάουερδ μετ' ἀπαθείας ἐπύκνωσε μᾶλλον καὶ μᾶλλον τὸ περίεξ τούτου σκότος. Ἐζήτησε νὰ ἐρωτήσῃ τιτινὰς διασφαῖσεις τῶν λόγων της πλὴν αὐτῆ ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ οἰκιακοῦ αὐτῆς δράματος προσέθεσεν.

— Καίμενε Ἄλφρετ! Εἶθε ὑμεῖς οἱ ἄνδρες οἱ μᾶλλον ἐγνώσται πιστεύετε ὅτι ἡ ψυχὴ μιᾶςγυναίκης ὀφείλει νὰ διαμένῃ εἰς ὅλον τὸνβίοντης τυφλῆ ἐνώπιον τοῦλαμπροῦ καὶ ποικίλου τούτουκόσμου καὶ μὴ ἔχῃ τὰ ὄμματά της ἀνοικτὰ ἢ μόνον διὰ νὰ βλέπουν ἀδικαίωπως τὸ τριχωτὸν καὶ ὀσημέραι σποριάζον πρόσωπον ἐνὸς καὶ μόνου ἀνδρός... Ὡ Λόρ! πρέπει νὰ ἔχῃ ὁ ἄνδρας οὗτος ὅστις θὰ με καταφέρῃ νὰ κάμω τοῦτο μίαν σακκούλα μεγάλην ἀπὸ ἐδῶ μέχρι τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Παύλου γεμάτην στερλινῶν καὶ ἦτις νὰ χωρῇ ἐκατὸ τραπέζας τῆς Ἀγγλίας ἐντὸς καὶ πάλιν δὲν εἰξεύρω... καλὴ νύκτα Ἄλφρετ... πῆγαινε νὰ ἡσυχάσῃς... λησμόνησε ἐκείνην ἣτις δὲν ἦτο δι' ἐσέ... .

Ἡ Μίστρις Χάουερδ ἠγέρθη τὴν ἐπαύριον ἑνωρίς. Εἶχε κλειδώσει κατὰ παραγγελίαν τῆς θυγατρὸς ἡ ἴδια πῆσας τὰς θύρας τὰς συγκοινωνούσας μὲ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ παραλάβει μετ' αὐτῆς τὰς κλεῖς φόβῳ μήτι ὁ κ. Σκοπελίδης ἀποπειραθῇ τὴν νύκτα ν' ἀναχωρήσῃ. Ὁ Τὼμ δὲν εἶχε ποιῆσει ἐτι τὴν ἐμφάνισίν του.

Ὁ εὐελπις οὗτος μεῖραξ δὲν ἐνεφανίσθη ἢ μόνον τὴν δεκάτην ὥραν ὅτε ἡ κ. Χάουερδ καὶ ὁ Γεώργιος ἐπραγευμάτιζον συνδιαλεγόμενοι ἐμπιστευτικῶς.

ἀκολουθεῖ.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ

Η ΓΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΙΛΟΝ

Ἀλληγορικὴ καὶ παραβολικὴ εἰκὼν τῆς παρούσης

καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος

ΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ

ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΔ'

Δεύτερον θέαμα τῶν πατέρων τοῦ ἔθνους.

σιν τῶν λεπτομερειῶν. Δὲν περιωρίσθη εἰς τὰ γραφόμενα τοῦ κύριου γενικῆ γραμματεῦ, ἀπετάθη εἰς τὴν ἐπαρχίαν του εἰς τοὺς ἐντιμωτέρους ἀνθρώπους καὶ πρὸς διαφόρους πολιτικοὺς ἀντιπάλους του ἀλλ' ἄνδρας εὐσυνειδήτους καὶ ἐντίμους· πάντες μοι εἶπον ὅτι εἶνε ἐντιμώτατος καὶ ἀθῶος ὅτι δὲ ἀμυνόμενος ὑπὲρ τῆς ζωῆς του ἐφόρευσε. Εἶνε εἰς τὴν κατηγορίαν ὅλων τῶν στρατιωτῶν τοῦ κόσμου καὶ καλλίτερα μάλιστα διότι ὁ στρατιώτης πηγαίνει καὶ μετὰ τὴν ἐντολὴν καὶ πρόθεσιν νὰ σκοτώσῃ. Δύο ἐκ τῶν ψευδομαρτυρησάντων φανερά μοι εἶπον ὅτι ἐὰν δὲν ἐφοβοῦντο τὴν καταδίωξιν διὰ ψευδορκιῶν ἤθελον παρουσιάσθῃ νὰ ὁμολογήσουν τὴν ἀλήθειαν. Πάντες οἱ διευθυνταὶ τῶν φυλακῶν εἰς τὰς ὁποίας μέχρι τοῦδε ἐκρατεῖτο ὁμιλοῦν ὑπεραύτου ἀγαρεῦσιν ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τῆς ἀθωότητός του. Ὅτι ἐπιθυμῶ κ. γενικῆ Γραμματεῦ εἶνε νὰ μεταβῆτε μετ' ἐμοῦ εἰς τὰς φυλακὰς καὶ ἰδῆτε αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν ἐξετάσητε καὶ ἀνακρίνετε ὅπως ἐπιθυμεῖτε, ἐὰν δὲ δὲν καταπεισθῆτε ὑπὲρ τῆς ἀθωότητός του καὶ ὅτι δὲν εἶνε ὅπως σὰς τὸν παριστάνω μὴ τὸν προσλάβετε εἰς τὸν κατάλογον τῶν χαρίτων... Σημειώσατε οὐδὲν συμφέρον ἔχω, οὔτε τὸν γνωρίζω κἂν ἐξ ὄψεως τὸν δυστυχῆ αὐτόν, μόνον ὡς εὐσυνειδήτους δημοσιογράφους ἐργαζόμενος ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τῆς πατρίδος καὶ τοῦ λαοῦ ἀνέλαβον τὴν δικαίαν ὑπεράσπισιν ἐνὸς ἀθῶου ἀδικημένου καὶ μὴ ἔχοντος προστατὴν ἀνθρώπου, μᾶς προβαίνουσας πρὸς τὴν καταστροφὴν οἰκογενείας...

Κύριε Ματαιόπονε! ὅπως τὸν συνιστᾶτε ὑμεῖς ἀποδείξετε ὅτι πρέπει νὰ εἶνε ὅπως λέγετε. Σὰς διαβεβαίω ὅτι εἰς μίαν ἢ δύο ἡμέρας θὰ μεταβῶ εἰς τὰς φυλακὰς νὰ τὸν ἴδω καὶ ἐξετάσω. Εἶπεν ὁ γενικὸς Γραμματεὺς.

— Εἰς τὸν λόγον σας;

— Εἰς τὸν λόγον μου κ. Ματαιόπονε.

— Χαίρετε καὶ συγγνώμην διὰ τὴν ἐνόχλησιν, ἀλλ' ἡ ἐνόχλησις ἦτο ἐν ὀνόματι τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀθωότητος. Δι' ἓνα ἀθῶον πηγαίνω εἰς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου, δι' ἑμαυτὸν ποτὲ δὲν παρεκάλεσα οὐδένα.

Ταῦτα εἶπὼν ὁ κ. Ματαιόπονος ἀποχαιρετήσας ἐξῆλθε.

— Ἀκροασθῆτε τώρα κυρὰ Εὐρώπη! Δόσετε μεγάλην προσοχὴν ἐνταῦθα· ἐκφράζεται ἡ ἐπιμηγορία τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης. Δι' ὕψηλῶν φωνῶν προσεκάλει τὴν προσοχὴν μας ὁ μέγας τοῦ σκότους προφήτης δαίμων.

— Πῶς σοὶ ἐφάνη καὶ τοῦτο Αἶαν! ἄνθρωπος ὅστις δὲν εἶνε βουλευτὴς ὅστις δὲν ἔχει ἓνα βουλευτὴν νὰ τὸν ὑποστηρίξῃ νὰ ζητῇ τοιοῦτον μέγαν ρουσαφέτι, νὰ ἔχῃ ἀξιώσεις ὁ προστατευόμενός του νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὸν κατάλογον τῶν χαρίτωνδιότι λέγει εἶνε ἀθῶος, ὡς πᾶς φυλακισμένος νὰ μὴ καλεῖ αὐτὸν ἀθῶον.

— Μεγάλῃ τόλμῃ τῶνόντι κύριε Ὑπουργε... ἀφῆτε τὸν εἰς ἐμέ... ἐγὼ γνωρίζω πῶς νὰ τὸν παίζω μετὰ τὸ σήμερον καὶ αὔριον ὅτι θὰ ἐπισκεφθῶ τὸν κατὰδικόν του εἰς τὰς φυλακὰς... δὲν μᾶς συμφέρει αἱ Κορδιλιέραι τῆς Ἀττικῆς νὰ γράψουν τὴν στιγμὴν αὐτὴν ὑπὲρ ἢ κατὰ τῶν χαρίτων.

— Μὴ φοβείσαι καὶ δὲν θὰ καταχωρισθῶν ὅσα

ἤθελε γράψῃ. Φροντίζω περὶ τούτου! Ὁ διευθυντῆς καὶ ἰδιοκτήτης τῶν Κορδιλιέρων τῆς Ἀττικῆς εἶνε προσωπικὸς φίλος μου, ἄλλως τε αἱ Κορδιλιέραι τῆς Ἀττικῆς εἶνε ἐφημερίς τοῦ κόμματός μας καλοσυστημένη καὶ καλοπληρωμένη.

— Ἐλθετε πηγαίνομεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν εἶπε τρανῶς γελῶν ὁ διάβολος. Δὲν ἔχομεν πλέον δουλειᾶν μετὰ τοιοῦτων κακούργων ἐνταῦθα... κυρὰ Εὐρώπη! μίαν μόνην ἐρώτησιν μίαν μόνην ἐρώτησιν ἢ ἐν μόνον μικρὸν πρόβλημα νὰ με λύσητε. Ἐκ τῶν τεσσάρων φονῶν Λαζομπήκτου, Παλουκοκώλου, Γιάγκου Μελανιασμένου καὶ Πέτρου Μαστιλοφλόγου τίς ἐκ τῶν τεσσάρων τούτων φρονεῖτε εἶνε μικροτέρου βαθμοῦ κακούργος τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης Εἰλωτίδου καὶ τοῦ γενικοῦ Γραμματέως Αἶαντος Ὑποδουλίδου...

— Ἀπέλθωμεν ἐκ τοῦ ὑπουργείου τούτου, ἀπέλθωμεν ὑποκάρπια τῶν κακούρημάτων Σατὰν, ἀπέλθωμεν· ἐὰν διαμείνω μικρὸν τι ἐνταῦθα θὰ γίνω ἐγὼ φονεὺς ἐνὸς τῶν δύο τεράτων καὶ ἐκτρομάτων τούτων τῆς δικαιοσύνης... Ἀχ! δυστυχῆς Ἑλλάς χάνεσαι, χάνεσαι, χάνεσαι. Βαθύτατα ἀναστενάζουσα εἶπεν ἡ κυρὰ Εὐρώπη ἧς οἱ ὀφθαλμοὶ διὰ πρῶτην φορὰν κατεπληρώθησαν δακρύων, ἐν ᾧ ἐκείνοι τοῦ δαίμονος ἐρριπτον φοβερὸν πῦρ χαρᾶς καὶ θριᾶμβου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕ'.

Ἀνεβαίνομεν τὴν ἀγούσαν εἰς τὸ ἄνω πάτωμα κλίμακα τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν καὶ πρὸς τὰ δωμάτια τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν καθ' ἣν ὥραν ἀνέβαινον καὶ οἱ κ. κ. βουλευταὶ τοὺς ὁποίους εἶδομεν.

Εἰς τὴν κλίμακα συναπτηντήθημεν μετὰ κυρίας καλῶς ἐνδεδυμένης τὴν ἐγγῶριον ἐνδυμασίαν καὶ ρεσοφόρου μετὰ μακροῦ κυανοῦ θυσσάνου. Ἐκ τῶν φαινομένων διεκρινέ τις ὅτι ἐγνωρίζετο μετὰ τινῶν τῶν πατέρων τοῦ ἔθνους τοὺς ὁποίους προσήγγισεν ἓνα ἕκαστον καὶ μετ' αὐτῶν συνδιελέγετο.

— Λάβε καλὴν σημείωσιν κ. συγγραφεῦ τῆς γυναικὸς αὐτῆς μοι λεγεί ὁ διάβολος. Κοινῶς καλεῖται ἡ στρατηγίνα διότι ὁ πατήρ της ἀνὴρ τοῦ ἀγῶνος ἐντιμώτατος, ἡρωϊκώτατος καὶ μεγάλων ἐκδουλεύσεων εἰς τὸ κράτος ὄπλαρχηγός της ἐποχῆς ἐκείνης ἀπέβησε συντάγματάρχης τῆς φάλαγγος πενέστατος. Ἀμφότεραι μετὰ τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς ὅπως ζήσουν κατέφυγον εἰς τὴν σωματοεμπορίαν.

Ἐν ὅσῳ ἦσαν νέαι καὶ δρασεραί περιώρισαν τὴν τοῦ σώματος των μοσχοπώλησιν εἰς ὀλίγους κρυφίους ἀβροδαπάνους, τῆς δρόσου παρρηχομένης, αἱ τιμαὶ ὑπερβιάσθησαν, ὅταν δὲ τὸ κάλλος ἐγένετο δυσδιάκριτον ἐκ τῶν συσσωρευθέντων ἐνθλασμάτων καὶ ριτιδῶν τῶν τόσων δρυμυτάτων χειμῶνων τοῦ βίου προσέθεσαν εἰς τὸ ἐμπόριον των καὶ ἐκεῖνο τῆς ἐντολοδόχου. Εὐτυχῶς ἡ πρεσβυτέρα ἦτις ἦτο ἀχρεϊστάτη γυνὴ ἀπέβησε πρό ἐτῶν καὶ τοῦτο πολὺ ἡσύχασε τὴν σκίαν τοῦ πατρός της εἰς τὰ σελασφόρα στρώματάτων μακάρων ὅπου εὐρίσκεται ἢ δευτεροτακος αὐτῆ ἡ Φωτοῦλα Στρατηγίνα ἐξησφάλισε μοναδικὸν ἐπάγγελμα, λίαν προσοδοφόρον· ἤδη δὲ ἐσχημάτισε μικρὸν περιουσίαν ἐκ δύο ἢ τριῶν οἰκιῶν σκοπεύουσα συντόμως μετὰ τὴν διαλύσιν τῆς παρούσης βουλῆς νὰ ἀποσυρθῇ ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος της καὶ περιορισθῇ ἐντὸς τῶν ἐπίπλων της, εἰς τὴν ἐκκλησίαν της, τὴν νηστειαν της, τὰς προσευχὰς της καὶ οὕτω σβέσῃ τὰς ἁμαρτίας κῦτῆς.

— Τί χαρτιὰ εἶναι αὐτὰ ὅπου διαμοιράζει πρὸς τοὺς βουλευτὰς ὁ Δαίμων τῶν ἁμαρτωλῶν ἠρώτησα.

— Εἶνε αἱ ἀποδείξεις τῆς παραλαβῆς τοῦ εἰσοδήματος της ἀπεκρίθη ὁ διάβολος.

— Αἱ ἀποδείξεις τοῦ εἰσοδήματός της εἶπεν ἡ κυρὰ Εὐρώπη! ἣτις ἤκουε μετ' ἀπαθείας ὅλην τὴν ὁμιλίαν διότι ὁ διάβολος ὡμίλει ὑψηλοφῶνως θεωρῶν αὐτὴν ἀσκαρδαμυκτεῖ διὰ τῶν φαίφαλους ριπτόντων ὀφθαλμῶν του ἔχων συγχρόνως τὸ πρόσωπον κεκαλυμμένον διὰ σέλαος εἰρωνίας.

— Κυρὰ Εὐρώπη! ἐὰν εἶνε σήμερον παρασκευὴ ἡμέρα νηστείας αὔριον εἶνε σάββατον ἡμέρα πληρωμῶν καὶ μετ' αὔριον Κυριακὴ ἡμέρα ἀναπαύσεως ἢ διασκεδάσεως εἶπεν ὁ διάβολος. Τὰ Ὑπουργεῖα της

ἀκολουθεῖ.)